

debane blev til en Tværbane, og hvis den Retning bliver fulgt, som Regjeringen, saavidt jeg veed, har ladet niellere i Slesvig, vil vor Bestikstfærdsel komme til at krydse flere Gange frem og tilbage paatværs for at naae ned mod Syd, hvad der naturligviis vilde være en tryk-kende Byrde for Besiksthen, ligesom det vilde forandre den Retning, som Færdselen der paa Grund af de naturlige Forhold har havt gjen-nem Nærhundreder. Det vilde være saameget mere ønskeligt, om man ved denne Leilighed tog Hensyn til Vestbanen og søgte at finde et helbøgt Forbindelsespunkt for den med den slesvigiske Bane, som der med det Samme maa-ffee ogsaa kunde vindes lettere Udgang til et Punkt, det vilde være af særdeles Vigtighed at sætte i Forbindelse med en Længdebane gjen-nem Sylland, nemlig Risterdyb. Efter Regje-ringens omhyggelige Underføgelsler har det jo viist sig, at her kunde blive en fortrinlig Havn, maa-ffee den bedste fra Skagen til Holland, og som, naar den kom i Forbindelse med Jernbaner mod Nord og Syd sandsynligviis vilde have en stor Fremtid for sig. Den Havn, som der vilde kunne blive, er imidlertid rundtom om-given af slesvigsk Jord, og der vil let senere fra slesvigsk Side kunne reises Vanstøligheder, der, om de end ikke ville være uovervindelige, dog kunne blive temmelig kostbare at overvinde, hvorimod det forekommer mig, at der nu er en Leilighed, hvor man maatte kunne afværge endeel af disse Vanstøligheder. Jeg skulde derfor me-get have ønsket, at den høitæredede Minister havde været istand til at ledsage Fremlæggelsen af dette Lovforslag med en nærmere Dplysning om, hvorledes den slesvigiske Banes Retning skulde være, og navnlig hvorledes den tænkes sat i Forbindelse med en mulig Bestikstbane og en Havn ved Risterdyb, og jeg skal, idet jeg afventer de Dplysninger, der maatte fremkomme i den Henseende, endnu kun bemærke, at min endelige Stemmegivning for en Deel vil være afhængig af disses Bestaffenhed.

Schiern: Jeg ønsker blot at lægge Be-slag paa Thingets Tid i saa Diebløkke. Det er ikke for i Anledning af dette Lovforslag efter det givne Exempel at anfille politiske Betragtninger om vore Forhold til Udlandet, med Hensyn til

hvilke jo ogsaa Gaarsaftenens Møde allerede kunde vise, at flere af de æredede Medlemmer, der ellers ere enige nok i denne Henseende, dog ei staae paa det samme Standpunkt; det er heller ikke for i Anledning af dette Lovforslag at udtale mig om de forskjellige Retninger for en Jernvei, og navnlig om det Livsspørgsmaal for enhver Dansk, om det er en rigtig eller urigtig Tanke, at man i den Henseende for-trinsviis bør have for Øie, at Forbindelsen mellem Nørrejylland og Verne bliver saa kort som muligt. Jeg skal kun tillade mig at gjøre en formel Bemærkning til det eventuelle Udvalg, som formodentlig vil blive nedsat i denne Sag, og som allerede angaaer selve Titlen af det nu foreliggende Lovforslag. Det er nemlig endnu, ikke mindre end dengang, da vi havde Provindsialstænderne for Nørre- jylland, en ret stadig Lovbrug at bruge Navnet „Nørrejylland.“ I Forordningen om Valgene til Rigsraadet af 2. October 1855 opførtes „Nørrejylland“ som den tredje af de Kredse, hvori Valgene skulde finde Sted, og saaledes have vi lige til de sidste Aar en heel Række af legale Bestemmelser eller Kundgjørelser, der alle nævne Nørrejylland, saasom: Kundgjørelse angaaende Fordelingen af de Summer, der ere foreffudte af Statskassen til Udgifter ved en Helbredelsesanstalt for Sindsfyge i Nørrejylland, Kundgjørelse angaaende Stadfæstelse af Sta-tuter for Hypothek-Laaneforeningen i Nørre- jylland, Kundgjørelse angaaende Stadfæstelse af Statuter for en Kreditforening af Kjøbstad-grundeiere i Nørrejylland, Kundgjørelse an-gaaende Stadfæstelse af en Kreditforening af Landeiendomsbesiddere i Nørrejylland, o. s. v. Og for at tage en Lov, der ligefrem svarer til den foreliggende, skal jeg nævne, at det Lovfor-slag, som den 2. December 1856 blev forelagt Folkethinget, blev forelagt det som et Lovforslag „angaaende en Jernbane i Nørrejylland“, lige-som jo ogsaa selve dette Lovforslag i § 7 meget rigtig anfører Lovens af 4de Marts 1857, saa- ledes som den selv nævner sig, nemlig som en Lov „angaaende en Jernbane i Nørrejylland.“ Den æredede Minister sagde nys, at han altid slutter sig saameget som muligt til det, der foreligger; og jeg vil nu haabe, at det Udvalg, der formodentlig vil blive nedsat i denne Sag,